



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.I.21.235/2025/6.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

A kérelmező: kérelmező (cím)

A kérelmező képviselője:

Dr. Lévai Gábor ügyvéd (cím1)

A kérelmezett: kérelmezett (cím2)

A kérelmezett képviselője:

Dr. Takács Ügyvédi Iroda (cím3)

cím3-I, ügyintéző: dr. Takács Attila ügyvéd)

Az eljárás tárgya:

megelőző távoltartás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a kérelmezett

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 55.Pkf.635.513/2025/3. számú végzés

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.Pk.220.167/2025/7-I. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 nap alatt 222.250 (kettőszázhuszonkettőezer-kettőszázötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett 2017. és 2019. február 23. között párkapcsolatban éltek a kérelmező tulajdonában álló helység, utca, házszám szám alatti lakásban. Közös nevelték a kérelmező házasságából született két kiskorú gyermeket és 2018. április 25-én S M nevű gyermekük (továbbiakban: gyermek) született.

[2] A párkapcsolat megszűnése után a kérelmezett az ingatlanból elköltözött, jelenleg abban a kérelmező lakik három gyermekével. A kérelmezett életvitelszerűen ugyanebben a társasházban, a emelet, házszám 1 számú lakásban lakik.

[3] A gyermek szülői felügyeletét jogerős bírósági határozat alapján a kérelmező gyakorolja, a kérelmezett pedig bírósági határozatban rendezett kapcsolattartásra jogosult a gyermekkel.

[4] A kérelmező 2025. szeptember 1-jén az iskolai tanévnyitó ünnepségre vitte a gyermeket, amelyen a kérelmezett is megjelent. 2025. szeptember 2-án a kérelmezett ismételen megjelent az iskolában, ahonnan a gyermeket magával szeretne volna vinni, bár abban az időben sem volt jogosult a kapcsolattartásra. A gyermek nem ment el a kérelmezettel, az igazgatói szobában sírt, ahol a testvére segített megnyugtatni. A gyermeket az anyai nagymama vitte haza gyámügyintéző kíséretében, a hazaúton a kérelmezett végig követte őket.

[5] A gyermeket a kérelmezett iskolában történő megjelenései annyira felzaklatták, hogy azt követően nem is akart iskolába menni.

[6] A kérelmezett ellen zaklatás vétsége és kiskorú veszélyeztetésének büntette megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás, a felek között a kapcsolattartás újraszabályozása miatt polgári peres eljárás van folyamatban. A bíróság a 2025. július 18-án jogerős végzésével a kérelmezett 2025. június 30-án tanúsított magatartása miatt 15 napra elrendelte, hogy köteles távoltartani magát a kérelmezőtől és a gyermektől, az életvitelszerű tartózkodási helyükül szolgáló ingatlantól, továbbá köteles tartózkodni attól, hogy közvetve vagy közvetlenül kapcsolatba lépjen velük.

A kérelmező kérelme, a kérelmezett védekezése

[7] A kérelmező kérelmében kérte: a bíróság kötelezze a kérelmezettet, hogy 60 nap időtartamban tartsa magát távol a kérelmezőtől és gyermekeitől. A kérelmét azzal indokolta, hogy a kérelmezett 2025. szeptember 1-jén és 2-án váratlanul megjelent a gyermek iskolájában, ahonnan a gyermeket magával is kívánta vinni. Hivatkozott arra is, hogy a kérelmezett a kérelmező és kiskorú gyermekei sérelmére folyamatos zaklatással, a mindennapi életükbe való rendszeres és ok nélküli beavatkozással a lelki egészségüket súlyosan és közvetlenül veszélyeztető magatartást valósít meg, kamerafelvételeket készít, amely feszültséget kelt bennük és a szomszédokban is.

[8] A kérelmezett nem ismerte el a kérelmező állításait. Előadta, hogy a kérelmező hergeli ellene a gyermeket, félelmet kelt benne a hatósággal és a rendőrséggel szemben, a gyermeket elidegeníti tőle és gátolja a kapcsolattartást is. Az ellene folyó büntetőeljárásokat nem vitatta.

Az első- és a másodfokú határozat

[9] Az elsőfokú bíróság a kérelmező megelőző távoltartás elrendelése iránti kérelmét elutasította. Rögzítette, hogy a felek között a 2025. június 30-i események miatt milyen eljárások voltak folyamatban és azok milyen eredménnyel zárultak. Az eljárásban kizárólag a megelőző távoltartás elrendelhetőségének feltételeit vizsgálta, és a felek meghallgatása, az iskola igazgatójának 2025. szeptember 1-jén és szeptember 2-án készült eseményleírása, jegyzőkönyvi feljegyzése, valamint a gyermek osztályfőnökének tanúvallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy sem az okirati bizonyíték, sem a tanúvallomás nem igazolta, hogy a kérelmezett másokban félelmet keltő magatartást tanúsított az iskolában.

[10] A kérelmező fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatta és 60 napra elrendelte, hogy a kérelmezett tartsa távol magát a kérelmezőtől és a gyermektől, az életvitelszerű lakóhelyükül szolgáló ingatlantól, és tartózkodjon attól, hogy velük közvetlenül vagy közvetve érintkezésbe lépjen. A gyermek testvéreitől történő távoltartás iránti kérelem elutasításáról rendelkező elsőfokú végzést helybenhagyta.

[11] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hktv.) 16. § (1) bekezdés rendelkezését nem az 1. § (1) bekezdésben foglaltakkal összhangban alkalmazta. A feltárt tényállás alapján úgy ítélte meg, hogy a kérelmezett 2025. szeptember 1-jén és 2-án tanúsított magatartása, az iskolában történő váratlan megjelenése és viselkedése, a kérelmezővel közös gyermekkel való kapcsolatbalépési kezdeményezése, majd hazafelé követése alkalmas volt arra, hogy azt a kérelmező és a közös gyermek traumatikus élményként élje meg, az bennük közvetlen fenyegetettség vagy megalapozott félelemérzetet váltson ki. A végzése [34] bekezdésében rögzítette: a rendelkezésre álló adatokból okszerűen arra lehetett következtetni, hogy a kérelmezett részéről közvetlenül megvalósuló bántalmazás hiányában is, a huzamos ideje tanúsított – tényállásban is rögzített – magatartás elegendő volt ahhoz, hogy a kérelmezőben és a kiskorú közös gyermekben kiváltsa a kérelmezett személyétől való félelmet és fenyegetettség érzését. A kérelmező ezzel kapcsolatos tényállításait a másodfokú bíróság álláspontja szerint az igazgató által készített okirati bizonyítékok és az osztályfőnök tanúvallomása alátámasztották. A másodfokú bíróság a Hktv. 5. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazásával rendelkezett a megelőző távoltartás időtartamáról, és arról, hogy a kérelmezett a távoltartás hatálya alatt mely személytől és ingatlantól köteles távoltartani magát.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

A jogerős végzés ellen a kérelmezett nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős végzés hatályon kívül helyezését, és – a kérelem tartalma szerint – az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte. A felülvizsgálati kérelmével együtt a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett.

[12] A kérelmezett megsértett jogszabályhelyként a Hktv. 11. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontját jelölte meg. Érvelése szerint a kérelmezett 2025. szeptember 1. és 2-i magatartása nem

valósított meg hozzátartozók közötti erőszakot, a másodfokú bíróság okszerűtlenül helyettesítette be az „huzamos ideje” fogalmat a „közvetlen időbeli” fogalom helyébe.

[13] Hivatkozott arra is, hogy a jogerős végzés jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.II.20.414/2022/5. számú határozatában foglaltaktól, amely kimondta, hogy közvetlenül veszélyeztető magatartás valószínűsítése hiányában nincs helye a távoltartás elrendelésének. Ezzel ellentétes a jogerős végzés [34] bekezdésben foglalt rendelkezése.

[14] A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmét kiegészítette, megsértett eljárási jogi jogszabályhelyként megjelölte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését hivatkozva arra, hogy a jogerős végzés megsérti a kétszeres értékelés kizártságát, a közvetlenség fogalmát és a Hktv. 1. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[15] A kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy a kérelmezett felülvizsgálati kérelmében anyagi jogi jogszabályt jelölt meg, ténylegesen azonban a másodfokú bíróság bizonyítékok mérlegelési tevékenységét sérelmezte anélkül, hogy Pp. 279. § (1) bekezdését megjelölte volna. Érvelése szerint a Kúria nem vizsgálhatja, hogy a bírói mérlegelés alapján megállapított magatartás valóban alkalmas volt-e a méltóság, az élet, továbbá a testi és lelki egészség súlyos és közvetlen veszélyeztetésére, mivel a kérelmezett a bírói mérlegelést nem vitatta. Előadta, hogy a kérelmezett utalt a Kúria Pfv.II.20.414/2022/5. számú határozatára, azt azonban nem jelölte meg, hogy mely jogkérdés tekintetében történt a kérelmező által vitatott eltérés. Észrevételezte, hogy az ügy nem vagyoni jogi, ezért a kérelmezettnek engedélyezés iránti kérelmet nem kellett volna előterjesztenie. Felülvizsgálati eljárási költségként a 17/2024. (XII. 19.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés alapján 175.000 forint összeget igényelt áfatartalommal növelten.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A kérelmezett szükségtelenül terjesztett elő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. A Pp. 408. §-a a vagyoni jogi perekre nézve határoz meg felülvizsgálati tilalmakat, azonban a Pp. 408. § (1) bekezdésében foglaltak nem alkalmazhatók, mivel az ügy nem vagyoni jogi per. A felülvizsgálat alapja és tárgya a Pp. 406. § (1) bekezdés szerint az ügy érdemében hozott jogerős végzés, amely ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. §-a sem zárja ki. A Kúria ezért a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálásának mellőzésével érdemben bírálta el a kérelmezett felülvizsgálati kérelmét [A felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény 7. pontja].

[17] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta a jogerős végzés jogszabálysértő voltát.

[18] A Pp. 413. § (1) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit úgy határozza meg, hogy annak – egyebek mellett – tartalmaznia kell: a felülvizsgálni kért ítélet számát; a

jogsabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére; annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja; a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet, hogy a kérelmező milyen tartalmú döntés meghozatalát kéri.

[19] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló – az 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. hatálya alá tartozó ügyekben is irányadó – 1/2016. (II. 15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontos jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.

[20] Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértést állít, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a tartalmi követelményekkel (PK vélemény 6. pontja). A jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak együtt alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit.

[21] A felülvizsgálat a fellebbezés alapján meghozott jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat [Pp. 406. § (1) bekezdés]. A felülvizsgálati kérelemben ezért a támadott jogerős határozat jogszabálysértését kell előadni, és a jogerős határozat által megsértett jogszabályhelyet kell megjelölni.

[22] A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmében állította a Hketv. 11. § – helyesen 1. § – a) és b) pontjának megsértését azzal, hogy a másodfokú bíróság ezt jogsértő módon, a Kúria Pfv.II.20.414/2022/5. számú határozatában foglaltaktól eltérően értelmezte. Érvelése szerint a jogerős végzés [34] bekezdése annyiban ellentétes a Kúria általa hivatkozott határozatában foglaltakkal, hogy a jogerős végzés a kérelmezett részéről közvetlenül megvalósuló bántalmazás hiányában is távoltartást rendelt el, míg a Kúria közzétett határozata értelmében közvetlenül veszélyeztető magatartás valószínűsítése hiányában nincs helye a távoltartás elrendelésének. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem a „közvetlenség” fogalmára alapította a tényállás eltérő megítélését, hanem a „huzamos ideje tanúsított” magatartásra.

[23] A felülvizsgálati kérelem kiegészítésében megsértett eljárási jogi rendelkezésként a Pp. 279. § (1) bekezdést jelölte meg, amelyből az általa megjelölt megsértett anyagi jogi rendelkezéssel összefüggésben a „közvetlenség” fogalmának téves értelmezésére hivatkozott.

[24] A felülvizsgálati eljárásban csak az vizsgálható, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések megvalósultak-e. A kérelmezett felülvizsgálati kérelmének kiegészítésében eljárási jogi jogszabálysértésként megjelölte ugyan a Pp. 279. § (1)

bekezdését, azonban a megállapított tényeket anyagi jogon, a Hketv. 1. § (1) bekezdésén alapulóan értékelte. A kérelmezett által eljárásjogi jogszabálysértésként megjelölt Pp. 279. § (1) bekezdésben foglaltak értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és a perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb adatoknak az egybevetése, egyenként és összefüggésében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A Pp. 279. § (1) bekezdése a bizonyítás eredményének a mérlegelését és a tényállás megállapítását szabályozza. A tények megállapítása és a megállapított tények anyagi jogon alapuló értékelése a jogvita elbírálásának egymástól elkülönülő lépései {Kúria Pfv.I.20.006/2025/10. [39] bekezdés}: a bíróság a bizonyítékok értékelése alapján először megállapítja a per eldöntéséhez szükséges tényeket [Pp. 276. § (1) bekezdés, 279. § (1) bekezdés], majd az így megállapított tényekre az anyagi jogot alkalmazva dönt a per érdemében [Pp. 340. § *b*) pont]. Az adott ügyben a kérelmezett 2025. szeptember 1-jei és 2-ai, a gyermek oktatási intézményében történő megjelenésével, valamint onnan a gyermeket magával vinni kívánó magatartásával és a gyermek, valamint anyai nagyszülőjének tömegközlekedésen történő követésével kapcsolatos viselkedése és ezeknek a kérelmező, valamint a gyermek lelki egészségére gyakorolt hatása tartozik a Pp. 279. § (1) bekezdésének alkalmazási körébe. A kérelmezett pedig azt az eljárás során maga sem vitatta, hogy 2025. szeptember 1-jén a tanévnyitó ünnepségen, majd szeptember 2-án a gyermek elvitele szándékával az iskolában megjelent, majd a hazaúton követte a gyermeket és az őt kísérőket. Ugyanakkor ezeknek a tényeknek az anyagi jogon [Hketv. 1. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontja] alapuló értékelése, a Hketv. 16. § (1) bekezdésben foglaltak alkalmazása már nem bizonyítékértékelésen alapuló ténykérdés, hanem a megállapított tényekből levont anyagi jogi következtetés (anyagi jogkérdés), ami az anyagi jog megsértése körében vizsgálható.

[25] A másodfokú bíróság végzése [33] bekezdésében állapította meg a tényállást és az abból levont anyagi jogi következtetést a [34] bekezdésben rögzítette. A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmében ténylegesen nem az itt megállapított tények miatt támadta a jogerős végzést, hanem az e tényekből levont anyagi jogi következtetést sérelmezte. Mindezek alapján a felülvizsgálat során a jogerős végzésben megállapított tényállásból kellett kiindulnia a Kúriának és azt kellett vizsgálnia, hogy a másodfokú bíróság távoltartást elrendelő rendelkezése sérti-e a kérelmezett által megjelölt anyagi jogi jogszabályhelyet [Hketv. 1. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontja].

[26] A másodfokú bíróság végzése indokolásának [31] bekezdésében hivatkozott a Hketv. miniszteri indokolásában foglaltakra, amelyből a Kúria kiemeli: a Hketv. 1. § (1) bekezdés *a*) pontja értelmében a lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység is a hozzátartozók közötti erőszaknak minősül. Nem jogszabálysértő tehát a jogerős végzés kérelmezett által sérelmezett [34] bekezdésében rögzített az a megállapítás, amely szerint nem kizárólag a kérelmezett részéről közvetlenül megvalósuló bántalmazás valósíthatja meg a hozzátartozók közötti erőszakot, hanem annak minősül a lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység is.

[27] A kérelmezett felülvizsgálati kérelmében állítottakkal szemben nem jogszabálysértő a másodfokú bíróságnak az a mérlegelése sem, hogy a kérelmezővel és a gyermekkel szemben több korábbi alkalommal tanúsított nyomasztó magatartást is értékelte a távoltartás elrendelése feltételeinek mérlegelése során. Önmagában nem minősül kétszeres értékelésnek, ha a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység vizsgálata során a bíróság a 2025. szeptember 1. előtti veszélyeztető tevékenységeket is értékelési

körébe vonja, ugyanis az események időpontja közötti rövid időtartam a kérelmezőben és a gyermekben a félelmet és fenyegetettséget fokozottan kiváltó magatartásként értékelhető.

[28] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős végzés nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 376. § (1) bekezdés szerint tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[30] A Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (1) bekezdése alapján döntött a kérelmező által felszámított felülvizsgálati eljárási költség viseléséről, amelyet 175.000 forint + áfa összegben mindösszesen 222.500 forintban állapított meg – amely összeg meghatározásánál figyelemmel volt a 17/2024. (XII. 19.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésében foglaltakra, valamint arra, hogy a kérelmező jogi képviselője az ügyvédi munkadíjat költségjegyzék nyomtatvány csatolásával számította fel –, amelynek megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a kérelmezettet kötelezte.

[31] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján illetékmentes.

[32] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2025. december 9.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, dr. Magosi Szilvia s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró